

ADVIES Nr. 1.812

Zitting van dinsdag 25 september 2012

Omzetting van het moederschapsverlof in vaderschapsverlof bij overlijden of hospitalisatie van de moeder – Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 oktober 1994

x x x

2.526-1

ADVIES Nr. 1.812

Onderwerp: Omzetting van het moederschapsverlof in vaderschapsverlof bij overlijden of hospitalisatie van de moeder – Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 oktober 1994

Mevrouw J. Milquet, toenmalig minister van Werk, heeft bij brief van 28 november 2011 advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 oktober 1994 betreffende de omzetting van het moederschapsverlof in vaderschapsverlof bij overlijden of hospitalisatie van de moeder.

De bespreking ervan werd toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen.

Op basis van de werkzaamheden van die commissie heeft de Nationale Arbeidsraad op 25 september 2012 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

Mevrouw J. Milquet, toenmalig minister van Werk, heeft bij brief van 28 november 2011 advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 oktober 1994 betreffende de omzetting van het moederschapsverlof in vaderschapsverlof bij overlijden of hospitalisatie van de moeder.

Het ontwerp van koninklijk besluit geeft uitvoering aan artikel 39, zevende lid, van de arbeidswet van 16 maart 1971, gewijzigd door de wet van 13 april 2011 tot wijziging, wat betreft de meeouders, van de wetgeving inzake het geboorteverlof en de wet van 11 juni 2011 tot wijziging van de arbeidswet van 16 maart 1971 in verband met de bescherming tegen ontslag in geval van omzetting van moederschapsverlof in vaderschapsverlof.

De ontwerptekst heeft tot doel het toepassingsgebied van de omzetting van het moederschapsverlof in vaderschapsverlof bij overlijden of hospitalisatie van de moeder uit te breiden tot de werknemer die voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 30, § 2, eerste en tweede lid, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten of aan de voorwaarden bepaald in artikel 25 quinquies, § 2, eerste en tweede lid, van de wet van 1 april 1936 op de arbeidsovereenkomst wegens dienst op binnenschepen.

De Raad wordt om advies verzocht overeenkomstig artikel 47 van de arbeidswet van 16 maart 1971.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad heeft kennis genomen van het hem voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit en hij betuigt zijn instemming met die tekst, daar de adviesaanvraag alleen betrekking heeft op technische wijzigingen teneinde normatieve teksten met elkaar in overeenstemming te brengen.

Hij betreurt echter ten zeerste dat hij niet vooraf werd geraadpleegd over de inhoud van het vraagstuk, namelijk de twee wetten die artikel 39, zevende lid, van de arbeidswet van 16 maart 1971 wijzigen. De eerste wet, van 13 april 2011, heeft betrekking op de uitbreiding, tot meeouders, van de categorie van werknemers die het vaderschapsverlof kunnen genieten. De tweede wet, van 11 juni 2011, voorziet voor de werknemer in een soortgelijke ontslagbescherming als die van de moeder in geval van omzetting van het moederschapsverlof in vaderschapsverlof, en dit zowel wat de duur van de bescherming als het bedrag van de te betalen vergoeding betreft.

De Raad wijst er immers op dat hij voor die twee kwesties bevoegd is.

Hij merkt dienaangaande op dat hij al eerder aandacht heeft gehad voor een van die twee vraagstukken, namelijk de uitbreiding van het vaderschapsverlof tot de meeouders, en dat hij daarover verscheidene eenparige adviezen heeft uitgebracht (advies nr. 1.439 van 19 maart 2003 en advies nr. 1.623 van 6 maart 2007). De Raad vindt dan ook dat hij opnieuw geraadpleegd had moeten worden.

Hij merkt op dat de tweede wet, die betrekking heeft op de uitbreiding van de ontslagbescherming in geval van omzetting van het moederschapsverlof in vaderschapsverlof, leidt tot belangrijke aanpassingen, waarvoor hij uitdrukkelijk bevoegd is. Om die reden had hij daarover een weloverwogen advies willen uitbrengen.

Afgezien van de constatering dat hij niet werd geraadpleegd, wijst de Raad er nog op dat hij in het kader van zijn rapport nr. 76 van 15 december 2009 over de algemene evaluatie van de bestaande verlofstelsels een aantal aanbevelingen heeft gedaan die in acht zouden moeten worden genomen; zo zou elke instantie die het initiatief neemt tot een nieuw voorstel inzake verloven, dat voorstel eerst zelf al een eerste keer moeten toetsen aan de criteria die de Raad heeft vastgesteld.

De Raad wijst in eerste instantie op de aanbeveling volgens welke over ieder voorstel inzake verloven voorafgaandelijk het advies van de sociale partners in de Nationale Arbeidsraad moet worden ingewonnen.

Naast de noodzaak van een voorafgaand eenparig advies van de sociale partners kunnen ook de volgende aanbevelingen in herinnering worden gebracht: wanneer de politieke wil bestaat om een nieuw recht te creëren of een bestaand recht te wijzigen, moet worden gekeken naar de maatschappelijke rechtvaardiging van die keuze en naar de budgettaire impact van de maatregel, en er moet worden nagegaan of het doel van de maatregel echt door die maatregel kan worden bereikt dan wel of dat doel kan worden bereikt door een bestaande maatregel, waarvoor een aantal kleine aanpassingen zouden volstaan.

Ondanks de hierboven gemaakte opmerkingen betuigt de Raad toch zijn instemming met het hem voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit, maar hij dringt erop aan in de toekomst te worden geraadpleegd over de materies waarvoor hij bevoegd is, en in het bijzonder over elk nieuw voorstel inzake verloven.

De Secretaris,

De Voorzitter,

J.-P. Delcroix

P. Windey